

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2011. év június hó 16. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A fegyveresen elkövetett rablás büntette és más bűncselekmények miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 22.B.594/2010/9. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vagyon elleni bűncselekményt rablás büntettként nevezi meg.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság 22.B.594/2010/9. számú, 2010. szeptember hó 13. napján kihirdetett ítéletével a vádlottat a Btk. 321. § (1), (4) bekezdés a./ pontja szerinti rablás büntette és 2. rb. a Btk. 175. § (1) bekezdése szerinti személyi szabadság megsértésének büntette miatt - halmazati büntetésül - 6 év fegyházra és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az elsőfokú bíróság rendelkezett az előzetes fogva tartásban töltött idő beszámításáról a kiszabott büntetésbe, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az első fokú ítélet ellen a vádlott és védője a kiszabott büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést, az ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.443/2010/3. számú átiratában az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta, a nyilvános ülésen nem képviseltette magát.

A vádlott védője a nyilvános ülésen fellebbezését a bejelentettel egyezően fenntartotta. Perbeszédében a kiszabott büntetés enyhítése végett előterjesztett

perorvoslatát a büntetés - álláspontja szerinti - eltúlzott mértékével, és a vádlott javára figyelembe vehető enyhítő körülmények nem kellő súllyal történt értékelésével indokolta.

A vádlott az utolsó szó jogán megbánásának adott hangot.

A védelmi fellebbezések nem voltak alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla az első fokú ítéletet és a megelőző eljárást teljes körben a Be. 348. § (1) bekezdése szerint felülbírált.

Felülbírálata során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartása mellett lefolytatott bizonyítási eljárásban az ügyfelderítési kötelezettségét megfelelően teljesítette. Az ítélet tényállását a vádlott beismerő vallomásra alapította, amelyet minden tekintetben alátámasztott 1. és 2. számú sértettek tanúvallomása, és a felolvasással tárgyalás anyagává tett okirati bizonyítékok tartalma, amelyek közül a Fővárosi Bíróság különösen a rendőri jelentésben foglaltakat vonta értékelési körébe. A vádlott rablási cselekményével okozott és a lefoglalással megtérült kár mértékét a vádlott lakóhelyének szemétdobójából előtalált összegben határozta meg, szemben a Match élelmiszerüzlet feljelentésében foglaltakkal, és megegyezően a vádirattal. A bűncselekmény ténybeli és jogi megítélése szempontjából egyaránt teljes körűen feltárt bizonyítékokat egyenként és együttesen is értékelve irathű, hiánytalan tényállást állapított meg, amely mentes volt a Be. 351.§ (1) bekezdésében felsorolt hibáktól; azt a másodfokú eljárásban nem is érte perorvoslati támadás.

Az első fokú ítélet megalapozott tényállása a másodfokú eljárásban irányadó volt, és a felülbírálat alapját képezte.

A Fővárosi Bíróság az irányadó tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, és törvényesen minősítette az általa megvalósított bűncselekményeket, azt mindössze a rendelkező részben történt megnevezése tekintetében kellett pontosítani a Legfelsőbb Bíróság Bkv.61. számú döntésében kifejtettekkel megegyezően.

Az elsőfokú bíróság az egyébként pontos és helyes jogi minősítés indokaival adós maradt, csak a személyi szabadság megsértése esetében jelölt meg - helyesen - annyit, hogy rendbeliségük a sértettek számához igazodik.

A vádlott azzal a cselekményével, hogy a Match élelmiszer áruház napi záró pénzkészletének megszerzése végett - az üzlet bezárását követően- ott megjelent és a még helyszínen tartózkodó két alkalmazottat a korábban megvásárolt fegyvernek látszó játék pisztollyal az irodába terelte, és a nőket a pénz átadására kényszerítette, a fegyveresen elkövetett rablás büntetettét valósította meg. A fegyvernek látszó tárggyal elkövetett bűncselekmény is megvalósítja a fegyveres rablást, ezért volt törvényes a vagyon elleni bűncselekmény jogi minősítése a Btk.

321. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (4) bekezdés a./ pontja szerinti fegyveresen elkövetett rablásként.

A személyi szabadság megsértését az követi el, aki mást a személyi szabadságától erőszakkal vagy az élet vagy testi épség ellen irányuló közvetlen fenyegetéssel megfoszt. Amikor a vádlott a sértetteket a fegyvernek látszó - de általuk fegyvernek vélt - tárggyal az irodába terelte, majd a pénz megszerzését követően a mobiltelefonjukat elkérte, a vonalas telefon zsinórját kirántotta, és az irodát kulccsal rájuk zárta mindkét sértett sérelmére megvalósította a Btk. 175. § (1) bekezdése szerinti személyi szabadság megsértése bűntettét, mivel őket személyi szabadságuktól fenyegetés alkalmazásával megfosztotta.

E kiegészítéssel már az első fokú ítélet jogi indokolása is teljes.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó tényezőket szinte teljes körben feltárta, felsorolta és a súlya szerint értékelte. A büntetés kiszabása során irányadó körülmények csak annyiban szorulnak korrekcióra, hogy további enyhítő körülmény a vádlott őszinte megbánása, azonban súlyosít a halmazat többszörös jellege. A vádlott beismerő vallomásának súlyát gyengíti, hogy az elkövetés helyén hátrahagyta mobiltelefon megkönnyítette beazonosítását. Helyesen vetette el az elsőfokú bíróság a cselekmény ad hoc jellegére történt védői hivatkozást a vádlott javára értékelhető körülmények sorából, mivel a pisztoly megszerzése végett kifejtett eljárása, annak megvásárlása, az elkövetés helyének tudatos kiválasztása, az üzlet zárásának menete, a biztonsági őt távozásának ideje, azaz a körülmények pontos ismerete, majd a lebukás veszélyének csökkentése érdekében az alkalmazottak bezárása, a telefonos segítségkérés megakadályozását célzó intézkedések megtervezettségére, tudatosságra utalnak.

A védelem által felhívott enyhítő körülményeket a Fővárosi Bíróság értékelési körébe vonta, azonban a kedvező személyi körülmények és a vádlott megbánása ellenére nem hagyható figyelmen kívül a végrehajtott bűncselekmények jelentős tárgyi súlya, a kiszabható büntetés mértéke.

A törvényalkotó a vádlott által elkövetett bűncselekmények halmazát 5-18 évig terjedő fegyházzal rendeli büntetni. A speciális preventív célok biztosítása mellett szükséges a generális prevenció is, és a bűncselekmény sértettekre gyakorolt hatása sem hagyható figyelmen kívül. Bár egyik sértett sem szenvedett el testi sérülést, azonban a cselekménnyel kiváltott ijedelem egyikük pánikbetegségét újította ki, míg a másik sértett sírógörcsöt kapott és cukorbetegségéből adódóan rosszul lett. Az elsőfokú bíróság által a törvényi minimumot mindössze egy évvel meghaladó mértékben kiszabott büntetés nem tekinthető súlyosnak, eltúlzottnak különösen nem. A büntetés tetтарыos, kifejezi a bűncselekmény tárgyi súlyát és az elkövető személyi társadalmi veszélyességét, ezért a védelemnek a büntetés további csökkentésére irányuló fellebbezése nem vezethetett eredményre, a fegyházbüntetés további enyhítésére nem volt törvényes mód és indok.

Az ítélet járulékos rendelkezései megfelelnek a törvény előírásainak.

A fentiekben kifejtettek értelmében a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

Az ítélet ellen a fellebbezés további lehetőségét a Be. 386. § kizárja.

Budapest, 2011. év június hó 16. napján

. Rédei Géza s.k.	Dr. Mató Ágnes s.k.	Miszlayné dr. Lányi Éva s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Fővárosi Bíróság 22.B.594/2010/9. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.366/2010/6. számú ítélete folytán jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2011. év június hó 16. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:
tisztviselő